ВОЛОДАРІ своєї Національної КОМОРИ - ІНТЕЛЕКТУАЛИ

Сьогодні, я з приємністю прочитав листа від шанованого мною пана Миколи, змістовний виступ якого звучав нещодавно.

Оскільки в листі пан Микола, зокрема доброзичливо пише: “***Шановний пане Ковалів!***
Т.Г.Шевченко писав про комору маючи на увазі мізки. Якщо не помиляюсь в літературній творчості це називається алегорією. Нині переможе та країна в якій буде інтелектуальне суспільство. А комора у Вашому розумінні, на мій погляд має вичерпні ресурси. Отже бажаю успіхів у зміні парадигми, або більш зрозумілу назви "комора". Щиро Ваш, Микола ...”, я дозволю собі поміркувати так...

Думка і порада пана Миколи - цікаві...

Про комору можна говорити ще дуже багато чого...

Але, я не уявляю Україну як мертве не інтелектуальне середовище, яке ізольоване від СВІТУ, хоч, все ж таки є кордони (X-Y-Z - до центра Землі і в Космос). Ми не можемо одночасно бути володарями також чужих земель, бо ж самі УКРАЇНЦІ - є невід'ємними дітьми - сателітами своєї УКРАЇНИ — своєї НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМОРИ. Всі вони (і мертві, і живі, і ненароджені) є органічною складовою, володарями і господарями свого сектору на ЗЕМЛІ, під ЗЕМЛЕЮ й у ВСЕСВІТІ...

Ключем від національного багатства можуть володіти лише національно свідомі інтелектуали (завкоморою).

Ми ж не окупанти з чужими мізками...
(Вийшов з землі - і в землю повернувся...)

Т.Г. Шевченко писав також, зокрема:

“Нема на світі України,
Немає другого Дніпра,
А ви претеся на чужину
Шукати доброго добра,
Добра святого. Волі! волі!
Братерства братнього! Найшли,
Несли, несли з чужого поля
І в Україну принесли

Великих слов велику силу
Та й більш нічого. Кричите,
Що бог вас создав не на те,
Щоб ви неправді поклонились!..
І хилитесь, як і хилились!
І знову шкуру дерете
З братів незрящих, гречкосіїв...

Або, ще один невмирущий продукт мізків:

“Думи мої, думи мої
...
В Україну ідіть, діти,
В нашу Україну,
Попідтинню сиротами,
А я — тут загину.
Там найдете щиру правду,
І слово ласкаве.
Там найдете щире серце,
А ще, може, й славу...
Привітай, же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних.
Як свою дитину.”

Вважаю, що кожний УКРАЇНЕЦЬ - тому, що він РОЗУМНИЙ УКРАЇНЕЦЬ і породила його

ЗЕМЛЯ-МАТІНКА разом з мізками. Адже, в кожного українця є мізки в його конкретній комірці і всі вони мають відношення до Великої НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМОРИ. Часто, згенерувавши розумні дії та ідеї в просторі й часі , без чого не можемо розумно існувати в нашій великій коморі, черепок (комірка) повертається в материнське лоно. (розумніші ідеї й діла - живуть довше...) А, то буває часто так, що відірветься ”по-гетьманськи” мізочок разом з маленькою коміркою від НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМОРИ і творить “чудеса...”...

”Гірше ляха свої діти
Її розпинають
Заміс[т]ь пива праведную
Кров із ребер точать.
Просвітити, кажуть, хочуть
Материні очі
Современними огнями.
Повести за віком,
За німцями, недоріку,
Сліпую каліку.
Добре, ведіть, показуйте,
Нехай стара мати
Навчається, як дітей тих
Нових доглядати.”